

καὶ ἀρπάσῃ αὐτὴν ὁ κυνηγός, ὁ δασύπους προσκολλητάται εἰς τὸ ἔδαφος μετὰ τοσαύτης ἰσχύος ὥστε ἐκείνη μὲν κόπτεται, αὐτὸς δὲ μένει ἀκίνητος. Ὅσακις κρύπτεται ἐντὸς βαθείας φωλεᾶς δὲν δύναται τις νὰ τὸν ἐκβάλῃ ἄλλως εἰμὴ διαδίδων ἐντὸς αὐτῆς καπνὸν ἢ χέων ἀφθονον ὕδωρ. Καὶ ὅταν στρογγυλαίνωνται, οὐδεὶς κατορθοῖ νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτοὺς εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν στάσιν εἰμὴ μόνον ἐὰν βυθίσῃ αὐτοὺς εἰς τὸ ὕδωρ.

Ὅταν καταδιώκωνται ὑπὸ κυνῶν, σπεύδουσι νὰ καταφύγωσιν εἰς τὸ χεῖλος κρημναῦ· τότε δὲ στρογγυλαίνονται καὶ κατακυλίνονται μέχρι τοῦ βάθους χωρὶς διόλου νὰ πάθωσι, χάρις εἰς τὸ σκληρὸν δέρμα αὐτῶν. Αἱ θήλειαι γεννῶσιν, ὡς λέγεται, τέσσαρας νεοσσούς κατὰ μῆνα. Ὅθεν, εἰ καὶ φονεύονται πολλοὶ δασύποδες διότι τὸ κρέας αὐτῶν εἶναι γλυκύτατον, ὁ ἀριθμὸς ὁμῶς δὲν ἐλαττοῦται.

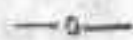

ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΟΝ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

Καταχωρίζομεν ἐνταῦθα τὸ ἐν Μονεμβασίᾳ τῆς Πελοποννήσου περισωθὲν, καὶ ἤδη ἐν τῇ Δημοσίᾳ τῶν Ἀθηνῶν βιβλιοθήκῃ κατατεθειμένον Χρυσόβουλλον, περὶ οὗ ἐγένετο λόγος εἰς τὰ παρὰ τῆς Πανδώρας ἐκδιδόμενα ἱστορικὰ ὑπομνήματα, τόμου Δ'. φυλλαδίου II. σελ. 190. Τὰ παραφθαρμένα μέρη τοῦ δημοσίου τούτου ἐγγράφου ἀφείθησαν κενά, καὶ ἐν γένει ὅσον ἐνδέχεται ἀπαραλλάκτως τοῦτο ἀντεγράφη.

Κάν εἰ μήπω πρότερον ἔφθῃ πλείστα δὴ παρὰ πλῆσι γενέσθαι βασιλευσέ τε καὶ ἄλλοις, καὶ οὐχ ἥττον ἡμῖν, καὶ νομισθῆναι τοῦ λοιποῦ γίνεσθαι. ἴσως ἂν ἴσως ἢ νῦν αὕτη παρῶσα καὶ προτεθειμένη τῇ βασιλείᾳ μου πράξις, ἐφεύρε τὸν τοιούτου καλοῦ τύπον ἀμέλει καὶ ἐφ' ἑαυτῇ κακίνηκεν ἂν, ἢ, μᾶλλον ἐρεῖν, δι' ἑαυτὴν ἐκάνισε πάντως, ἀρχὴν οὕτω λαβόντα καλλίστην, πρὸς τὸν ἐξῆς ἐπειτα χρόνον ἐνεργῇ δαίκνυσθαι· οὕτω πολὺ πάντοθεν ἔχει τὸ πείθον αὕτη καὶ καταναγκάζον εὐλογον. Τὸ γὰρ δὴ κατὰ τὴν Πελοπόννησον περιώνυμον ἄστυ Μονεμβασίας ἐστὶ μὲν ὡς ἀληθῶς τῶν κατ' αὐτὴν δὴ τυχόντων μακρῶ προέχον, καὶ τὰ πρῶτα δὴ σαφῶς ἀπάντων φερόμενον, ὡς μηδὲνα μηδενὶ τῶν ταύτης γε ἄλλων λείπεσθαι ἑυγχοῦν, νέον μὲν ἐπιεικῶς ὄνομα καὶ κλέος, καὶ οὐ πόρρωθεν τῶν ὑπισθιν χρόνων ἤκον, μυρίας δὲ ὁμῶς καὶ καμμήκεις τὰς εὐφημίας καὶ πανταχοῦ πομπεῖον, ὡς εἴ τι καὶ ἄλλο τῶν ἐπιφανῶν καὶ περιδύων ἀκούειν, οὐκ ἐπὶ μόνῃς τῆς βασιλικῆς ἡγεμονίας τῆς ἡμετέρας, ἀλλὰ καὶ σχεδὸν τῆς ἀλλοτρίας ἀπάσης. Καὶ γὰρ δὴ τὰ τε ἄλλα

κοσμεῖ τὸ ἄστυ, καὶ θέσεως εὐκαιρία, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν ἐρυμνότης, καὶ πλῆθος μάλιστα οἰκητόρων, καὶ πολυολβία, καὶ πολιτείας εὐγένεια, καὶ τεχνῶν ἀσκήσεις, καὶ ἀγορᾶς δαφίλειαι πάντων πᾶσα, εὐεμπορώτατόν τε εἰ δὴ τι καὶ ἄλλο μάλιστα, πρὸς ἅπαντα πλοῦν καὶ θαλάσσης ἅπαντα μέρη θέσεως εὐέχον. Καὶ τοίνυν πολὺ τὸ τῶν οἰκούντων ἐνταῦθα ἱκανόπλοον καὶ θαλαττουργόν, ῥωμαλαιοῦς τε καὶ ῥρόνημα δραστηκόν τε καὶ ἐμπρακτον, καὶ, τὸ κάλλιστον τῶν ἄλλων μάλιστα, ἢ πρὸς τὴν βασιλείαν μου ἐνεργός τε καὶ ἀτρεπτος παντάπασιν εὐνοια, καὶ ἢ πρὸς τὸ γένος ἀναφορά τε καὶ κοινωνία, πάντων ἀνάλωτος καιρῶν τε καὶ πραγμάτων, εὖ τε καὶ ἄλλως ἐχόντων. ἐν πολλοῖς ἤδη τῶν προλαβόντων χρόνων τὴν πείραν δοῦσα, καὶ τὸ πιστὸν καθάπερ

Καὶ τὰ μὲν τοῦ ἄσττος ὡς ἐν ὀλίγοις οὕτω, φεύγοντι τῷ λόγῳ τὸ μῆκος· ξυλλαγχάνει δ' ἐτι τοῦτο νῦν εἶναι θαυμάσιον οἶον, ὅτι τῆς κατ' αὐτὸ πάντως ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ποιμὴν πάντ' ἄριστος, πολλοῖς τοῖς κατὰ θεὸν ἐκ νέου πάνυ τοι καὶ ἐς γῆρας ἤδ' οὕτω νῦν ἤδη καμάτοις ἐγκαρτερήσας, καὶ κατακεκοσμημένος εἰς ἄκρον τῆς βιοτῆς, ἀτρίπτως ἐς τασούτον τῆς ἐξ ἀρχῆς ἐνστάσεως, καὶ παντάπασιν ἀνεκδότως, ὡς περὶ τις νέος θερμῶς ἄπτεται, καὶ μὴ πέρα

καὶ μὴν πλείστον ὅσον ὑπὸ τῆς οὕτω χρονίου τε καὶ πολυστοῦς καὶ βιαίου σφοδρᾶ

σωματικῆς δαπανήσας καὶ πρὸς καὶ σφοδρὰ ἐκτετηγμένος οὐ τῷ γῆρα μᾶλλον ἢ τοῖς γε τοιούτοις πόνοις, ἐτι θαυμάσιως ἐμμένει καὶ διακαρτερεῖ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἀκλινῇ γνώμῃ, καὶ ὡς περ νῦν μᾶλλον ἐπειγόμενος καὶ σπουδαζὼν δήλος ἐστίν, ἀλλ' οὐχ ὡς ἂν ἤδη τοσοῦτα προλαβὼν κατὰ ὡς περ ἀσφαλεῖ ἐν λιμένι καὶ ἀμέλει καὶ τῆς περὶ τὰγαθὸν τοσαύτης ἐξίως, καὶ σφοδρὰ ὑπ' ἀμφοῖν, τοῦ τε πανσέμνου τοῦδε γήριος, ὡς εἴρηται, καὶ τῶν τοσοῦτων καμάτων καὶ ἀσκητικῶν ἀγώνων τὸ σῶμα κατακαμπτόμενος, οὐκ ἔπειθ' ὁμῶς κάμπτεται τὴν καλλίστην ταύτην γνώμην, οὐδὲ χαλᾷ κατὰ βραχὺ καὶ τῶν τόνων οὐκ ἐνδίδωσιν οὐδὲ νικάται τὸ φρόνημα· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα ἡττῆται ἤδη καὶ νῶτα δίδωσά τε καὶ τρέπεται ἐπὶ τασούτων τῶν προλαβόντων καὶ πόνων καὶ χρόνων, ὁ λογισμὸς δὲ ἀήττητος κόρον οὐκ ἔχειν οὐδέ πω τῶν καλῶν ἀξιοῖ, οἷον δὴ ἐπὶ πάντων γίνεται, καὶ μόνον τὸν ἐπὶ ταύτοις ἔρον ἀδαπάνητόν τε καὶ παντάπασιν ἀκάματόν τε καὶ ἀνεπίστροφον οἶσται δεῖν εἶναι. Ταῦτ' ἄρα καὶ τοσαύτην καὶ ἐπὶ τοσοῦτοις ἤδη τοῖς ἔτεσι συλλεξάμενος τὴν πνευματικὴν ὡς ἔρην κατάστασιν, καὶ προεληφώς οὕτω πάνυ τοι πόρρω, καὶ καταπαράνας εὖ μάλα τελεσιουργόν τοῦ βίου τὴν πρόθεσιν ἀσφαλῶς τε καὶ γεννικῶς, ὡς καὶ τοῦ βίου τοῦδε καὶ τῆς ὑψηλῆς ταυτοῦ παιδείας παράδειγμα καὶ τύπος ἐμψυχος περιπολεῖν, ὡς ἀληθῶς δὲ καὶ εἶναι, καὶ τοῖς πολλοῖς ὑπειληφθαι εὖκ ἀγαπᾶν τοῦ λοιποῦ, ὁ δὲ διὰ παντός ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔχει, καὶ ὡς περ οἱ πλείους καὶ βελτίους μενοῦν τῶν εἰσαγωγῇ χρωμένων, νῦν εἶναι δὴ καὶ χθές καὶ πρὸ τρίτης καὶ

αὐτὸς αἰεὶ παρασκευάζεται, καὶ ἔοικεν ὥσπερ ἀγωνιζόμενος καὶ δεδιότι καὶ προδραμεῖν σπουδάζοντι, καταγυμναζόμενος τὸν ἅπαντα χρόνον, καὶ κατατρυχὼν ἀπέραντα κήμων τὸ σῶμα πόνοις ἀνευδότης, ἀσιτίαις τε καὶ ἀγρυπνίαις καὶ στάσεσι συντόνοις καὶ τίνι τῶν εἰθισμένων καὶ καλλίστων ἀγώνων οὐ; καὶ νομίων, μᾶλλον δὲ καὶ πλέον ἢ τῶς νομίζεται τοῖς καλῶς ἡγούμενοις καὶ περὶ τὸν πνευματικὸν δρόμον ἀκμάζουσιν, αὐτὸς ἔτι πού καὶ νῦν ἐπὶ τοσούτοις τῶν ἐτῶν καταταγόμενος. Καὶ μὴν καὶ τὰλλα κατὰ τὸ ἥθος ἅπαντα τοῦ θαυμασίου τοῦδε ποιμένου ἀναλογεῖ τε καὶ συμβαίνει πρὸς ταῦτά τε καὶ πρὸς ἄλληλα, οἷον ἡ τῆς ἀγάπης πρὸς ἅπαντας ἐλευθεριότης, τὸ ἀόργητον θαυμάσιον εἶον, τὸ φίλοικτον, ἡ τῆς ψυχῆς γαλήνη, τὸ μήτε λογισμοῖς μήτε λόγοις μήτ' οἰεσθαι μήτε λέγειν περὶ οὐτουσὶν φλαυρῶν οὐδέν, ἀλλὰ περὶ πάντων καὶ βούλεσθαι καὶ δοκεῖν καὶ λέγειν πάντα ἀγαθὰ, ἐκ τῶν οἴκοι θεσκαυρῶν τὸ πιστὸν ἔχοντα. Καὶ τὰλλα μὲν καθόλου συνελθὲν ἅπαντα, ὧν μεγίστης ὄντως ἐκκλησίας καὶ πολυθρέμμοις ἀρχιερεῖ καὶ ποιμένοι δαί, καὶ ἔστιν ἐργωδέστατον ὁμοῦ καὶ σφόδρα σπάνιον ἐνὶ ξυλλαχεῖν, ὥσπερ ἐπ' αὐτῷ δὴ προδήλως, περὶ οὗ νῦν ὁ λόγος ἐστὶ, καὶ μηχανεῖν ὡς ἔοικεν αὐτῷ περαιτέρω πλὴν, ὅπερ ἀνωθεν ὁ λόγος ξυνωραμμένος ἀπεφάνητο, τοσαῦτα δὴ τὰ τε τοῦ ἀνδρός κατὰ θεὸν εὐδοκιμήματα καὶ τὸ τῆς πολιτείας καὶ τοῦ βίου περιφανές καὶ ὑπερῆρμένον καὶ σχεδὸν ἐπαράμιλλον, καὶ τοῦ γε τῆς ὑπ' αὐτὸν ἐκκλησίας ἄσπερος αὐθις τὰ προσόντα παντοῖα καλὰ, ὥστε καὶ μόνον δὴτ' ἴσως κινῆσαι ταῦτα τὴν βασιλείαν μου πρὸς τὸ μεταποιῆσαι καὶ προδιδάσαι τὴν τοιαύτην ὑπ' αὐτὸν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν εἰς κρεῖττω τινὰ καὶ ὑψηλοτέραν κατὰστασιν καὶ ἀξίαν καὶ βαθμὴν ὑπερκειμένην, κὰν μήπω πρότερον ὡς εἴρηται τοιαῦτα παραπλήσια καὶ γαγένητο καὶ νεόμιστο γίνεσθαι, καὶ ταῦτ' ἴσως, ἥπερ ἔφην, ἱκανῶς ἂν εἶχεν ἀφορμὴν τε δοῦναι καὶ ὑποφῆναι τὸν ἐν τούτοις τύπον καὶ νόμον, ὃ δὴτα καὶ παραπλήσι' ἄττα ἴσως ἕτερα πρότερον ὡς ἔοικε καὶ εἰργασται καὶ τὴν ἐν τούτοις ἀρχὴν δέδωκεν· ἐπεὶ δὲ ὃ τε περὶ τούτων βασιλεὺς νόμος προλαβὼν, ὡς ἔφην, ἐπαίρει καὶ δίδωσι, καὶ αὐτὰ δὴ ταῦτα, ἅπερ εἴρηται, σφόδρα κινεῖ, σὺν θεῷ δ' εἰρήσθω καὶ τὸ τῆς ἡμετέρας βασιλείας φιλόκαλον τὸ πλεῖστον ἐν τούτῳ μάλιστα συναίρεται, καὶ ἡ περὶ τὰ κάλλιστα καὶ θεοφιλῆ τῶν ἔργων χάριτι τοῦ θεοῦ καὶ προμηθεῖα ταύτης συνιδεῖν τὰ δέοντα καὶ βουλεύσαι, καὶ προθυμία τε καὶ σπουδὴ μᾶλλον ἐνεργεῖ ἐκτελέσαι τε καὶ περᾶναι· ἐκ πάντων ἄρα τούτων τὸ καίνισαι τι πρὸς τὸ κρεῖττον καὶ προδιδάσαι τὰ τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας Μονεμβασίας ἐδοκιμάσθη τῇ βασιλείᾳ μου. Καὶ τοίνυν φθάνει μὲν ἤδη πρότερον προθεσπίσασα, καὶ βαθμὸν τινα τῶν ὑψηλοτέρων ἔχειν ταύτην δὴ τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν, καὶ τόπον τινὰ ἐκκλησίας ἐτέρας καὶ τάξιν, προσδεσμένης καὶ ὡσπερὶ παρελθούσης, οὐμὴν ἀλλὰ καὶ μεγίστην ἐνορίαν, ἐξάρχων τε καὶ ἐπισκοπᾶς ἀναλόγως διαταξαμένη τε καὶ προσηγόντως,

Ἐπεὶ δὲ αὐτὰ δὴ ταῦτα καὶ χρυσοβούλλῳ βεβαιωθῆναι καὶ τὸ πιστὸν λαβεῖν καὶ ἀτρέπτον ἐζητήσατο ὁ ἀνωτέρω εἰρημένος ἱερώτατος τῆς τοιαύτης ἐκκλησίας ἀρχιερατικῶς προϊστάμενος, ἡ βασιλεία μου καὶ τὰ τῆς τοιαύτης αἰτήσεως προσεδέξατο καὶ πρὸς πέρας ἀγαγεῖν ἠδδῆκε. Καὶ τοίνυν τὸν παρόντα χρυσοβούλλον ΔΟΓΟΝ αὐτῆς ἀπολύει, δι' οὗ καὶ βούλεται σὺν θεῷ καὶ εὐδοκεῖ καὶ θεσπίζει, τὸν τε ὡς εἴρηται νῦν προϊστάμενον ἀρχιερατικῶς τῆς τοιαύτης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Μονεμβασίας, καὶ τοὺς καθέξῃς τὸν αὐτῆς διαδεξομένους θρόνον, ἐπαπολαύειν τῆς ἀνηκούστης τῷ τοῦ Σίδης θρόνῳ τιμῆς ἐν ἅπῃσι, καθέδραις τε δηλαδὴ καὶ προσαγορεύσεσιν τε καὶ στάσεσι, γραφαῖς τε καὶ ὁλως τοῖς ἐθίμοις ἔργοις ἀρχιερατικοῖς καὶ λειτουργήμασιν ἅπῃσι, φορεῖν δὲ καὶ σάκκον ἐν ταῖς θείαις ἱεροτελεστείαις, ὁμοίως δὲ καὶ διδάμπουλόν, καὶ ἀπλῶς πάντα τὰ ἐκείνης προνομία τε καὶ δίκαια ἔχειν, καὶ ἐξάρχον τοῦτον μόνον εἶναί τε καὶ λέγεσθαι πάσης δὴ τῆς Πελοποννήσου τὸν τῆς τοιαύτης ἀρχιερατικῶς ἐκκλησίας προϊστάμενον καὶ τῆς ἐντεῦθεν τιμῆς ἀπολαύοντα, ἡ δὴ καὶ τοῖς ἄλλοις εἴθιται τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῖς ἡζιωμένοις διαφόρων ἐξάρχων θεμάτων τε καὶ χωρῶν. Ἰσακῶς δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτο θεσπίζει καὶ παρακελεύεται, πάντας δηλαδὴ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐπισκόπους, ἐν τε φήμασι καὶ γραφαῖς, παναγιωτάτον προσαγορεύειν καὶ ὀνομάζεσθαι· αὐτὸν δὲ πάλιν ἐν τοῖς σημειώμασι καὶ γράμμασιν Ἰνδικτικῶνα ἐμραίνειν πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν αὐτοῦ ἐπαρχίαν ἀνθ' ἐτέρης ὑποσημάνσεως. Ἐπεὶ δὲ ἔφθασαν προστεθῆναι πρότερον τῇ τοιαύτῃ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει καὶ ἐπισκοπῇ αὐταί, ἡ τῆς Κυθουρίας, ἡ τοῦ Ἐλούς, ἡ τῆς Μαίνης, ἡ τοῦ Ῥέοντος καὶ ἡ τοῦ Ζευμενοῦ, προσδεσποῖ μὲν προηγούμενως καὶ προσεδράζει ταύτας αὐτῇ καὶ διὰ τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου ΔΟΓΟΥ αὐτῆς ἡ βασιλεία μου, καὶ θεσπίζει καὶ διατάσσεται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὑπ' αὐτὴν εἶναι καθὼς εὐρίσκονται μέχρι καὶ ἐς τὸ νῦν. Ἐπεὶ μὲν τοι δι' αὐτοῦ δὴ τούτου τὸ φιλότιμον προσεπαύξουσά τε ταύτῃ καὶ προσεπιτείνουσα εὐδοκεῖ καὶ παρακελεύεται ὑπ' αὐτῇ εἶναι καὶ ἐτέρας ἐπισκοπὰς ταύτας· ἦγουν, τὴν τῆς Κορώνης, τὴν τῆς Μεθώνης καὶ τὴν τῆς Ἀνδρούσης, καὶ ὑποκεῖσθαι ὁμοίως καὶ ταύτας τῇ αὐτῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς Μονεμβασίας, ὡς καὶ τὰς ἄλλας, ὡς ἄρα μητροπόλει κούτων, καὶ δέχεσθαι εἰς ἀρχιερεῖς ἐκωτῶν, οὓς ἂν ὁ ἐν τῇ εἰρημένῃ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει εὐρισκόμενος ἀρχιερεὺς χειροτονῇται διακρίνοι καὶ ἐγκαταστήσαι ἐπ' αὐταῖς. Ἡ δὲ τῆς ἐπαρχίας ταύτης περίοδος, ὡς ἐν τύπῳ περιγραφικῶ, ἔχει οὕτω. Πρῶτον μὲν αὖν Ἐπίδαυρος ἀρχαία, ἡ καλουμένη Λιμηρά· μετὰ δὲ ταύτην, ἐπὶ εἰώκῃ προϊόντι, ὁ Ζάραξ· προσελθόντι δὲ ἀπὸ Ζάρακος παρὰ τὴν θάλατταν, πόλισμά τι ἡ Κυπαρισσία· εἰτα ναὸς τοῦ ἁγίου Λεωνίδου· μετὰ δὲ τὸ τοῦ ἁγίου θεῖον τέμενος τὸ καλούμενον Ἀστρὸς· ἐπαναβάντι δὲ κώμη ἡ καλουμένη Καστάνιτζα· μετὰ δὲ ταύτην ἀπέρχεται εἰς ἐτέραν κώμην λεγόμενα Ζίντζινα· εἰτα εἰς ναὸν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων· ἔτι

πειτα εἰς τὰς ἄλλας τὰς ἀρχαίας καὶ εἰς τὸ ξηρὸν
φρέαρ· μεθ' ὃ κατέρχεται εἰς ναὸν τοῦ ἁγίου Εὐθυ-
μίου· εἰθ' οὕτως εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν τὴν εἰς
ὄνομα τιμωμένην τοῦ ἁγίου Γεωργίου, καὶ ἐπι-
κλημένην τοῦ Λυκοβούνου· ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς σεβα-
σμίας μονῆς διέρχεται διὰ τοῦ πεδίου καὶ κατάρ-
χεται εἰς τὴν ἀπέναντι θεῖαν μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεο-
τοκοῦ, τὴν εἰς ὄνομα τιμωμένην καὶ αὐτὴν τῆς Ἐ-
λευσίνης, οὕσαν πλησίον τῆς κώμης τοῦ Ἀρκασῶ·
εἴτα ἀπέρχεται εἰς ἑτέραν κώμην ὀνομαζομένην
πρὸς τοὺς ποσὶ τοῦ ὄρους τοῦ Ταυγέτου· ἐντεῦθεν ἀ-
νέρχεται εἰς τὴν τοῦτου κορυφὴν, ἐνθ' ἦν καὶ εὐ-
κτήριον τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ, ἐπικεκλημένον Πεν-
ταδάκτυλον· καὶ πάλιν κατέρχεται κατὰ δεξιὰν εἰς
εὐκτήριον ἑτέρον τοῦ αὐτοῦ προφήτου Ἡλιοῦ, ὃ ἐ-
πίκειται πρὸς τὴν τέλει τῆς κοιλάδος καὶ φέραγγος
τινὸς σκληρῆς καὶ δυσβάτου, ἐν ᾧ καὶ ὕδωρ βεῖ-
ματὰ δὲ τὸ εἰρημένον εὐκτήριον αὐθις κατὰ δεξιὸν
μέρος τῆς καταβαίνοντι εἰσι ταῦτα τὰ λεγόμενα
χωρὶς τε καὶ πόλεις τε· Δυρράχιον πόλις ἀρχαία
οὕτω καλουμένη· μετὰ δὲ ταύτην κατέρχεται εἰς
τὴν σκῆπτον τῆς ὀνομαζομένης Γραφῆς· εἴτα διέρχεται
τῆς βασιλικῆς ὁδοῦ, καὶ καταντῇ εἰς τοὺς Χοιρο-
λάκκους· ἔπειτα ἀνέρχεται εἰς τὴν Βουλκάνου, καὶ
διέρχεται εἰς τὸ βουνὸν τὴν λεγομένην Ὀπὴν· εἰθ'
οὕτως εἰς τὸ ὄρος τὸ Ὀρθιον, καὶ κατέρχεται εἰς
τὴν Πύλον τὸν καλούμενον Ἀθαρίνον, ἐν ᾧ καὶ λι-
μὴν μέγας. Πάντα ταῦτα καὶ ὅσα οἱ εἰρημένοι τό-
ποι πρὸς τὰ νότια μέρη περικυκλοῦσι καὶ διορίζου-
σιν, οὗτός ἐστιν, ὡς εἴρηται, ὃ τῆς ἐπαρχίας περιο-
δικὸς τύπος, ὡς ἐν συνόψει, τῆς ἀγιωτάτης μητρο-
πόλεως Μονεμβασίας, ἀνεῖ τῶν δύο ἐπισκοπῶν τῆς
Κυθουρίας καὶ τῆς Ζευμανῆς. Πλὴν εἰ καὶ ἀρτίως εὐ-
ρίσκονται τινὲς τῶν εἰρημένων ἀγιωτάτων ἐπισκο-
πῶν εἰς τὸ μέρος τῶν Λατίνων, ἀλλ' οὖν καὶ νῦν καὶ
ὀπηνίκα θεὸς εὐδοκῆται ἐπανελθεῖν καὶ ἀνασωθῆναι
αὐθις εἰς τὸ μέρος τῆς βασιλείας, ὑπὸ τὴν τοιαύτην
ἔσονται ἀγιωτάτην μητρόπολιν Μονεμβασίαν, ἐπ'
ἀδείας τε ἔξει μετὰ τοῦ ἀντίκοντος ἀρχιερεῦσι δι-
κίου ὃ ταύτης δὴ προϊστάμενος χειροτονεῖν ἐπι-
σκόπους ἐν αὐταῖς, ὡς καὶ ἐν ταῖς δηλωθείσαις ἐ-
τέραις ἐπισκοπαῖς. Οὕτω γὰρ δὴ περὶ τούτων καὶ
δεδοκίμακεν ἡ βασιλεῖα μου, καὶ διὰ τῆς δεδομέ-
νης αὐτῇ χάριτι τοῦ Χριστοῦ περὶ τῶν τοιούτων ἐν-
νόμου καὶ θείας ὄντως ἀδείας τε καὶ ἐξουσίας πα-
ρεκελεύσατο, προηγουμένως μὲν δηλαδὴ, ὡς εἴρη-
ται, τὸν τόπον ἔχειν τῆς προεσβεσμένης καὶ πρὸ
χρόνων ἀπολομένης ἐκκλησίας τοῦ Σιῶς τὸν ταύτης
δὴ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Μονεμβασίας ἀρ-
χιερατικῶς προϊστάμενον, καὶ τῆς τῶ τοιούτω θρό-
νῳ ἀνηκούσης, ὡς δεδήλωται, πάντα τε καὶ πάσης
καὶ διὰ πάντων ἀπολαύειν τιμῆς, ἔτι γε μὴν καὶ
ἐξαρχεῖν ἀπάσης τῆς Πελοποννήσου, πρὸς δ' ἄρα
ταύτην ἔχειν καὶ τὰς ἄλλας εὐαγγελίας, ὡς ἄνωθεν εἴ-
ρηται, ὡσαύτως καὶ τὰς ὑπ' αὐτὸν διαληφθείσας ἐπι-
σκοπὰς, ἃς τε δηλαδὴ πρότερον ὑποταταγμένως εἶχε,
καὶ ἃς νῦν ἐπιλοίπους προτεκύρωσεν ἡ βασιλεῖα μου,
καὶ κατ' ὄνομα καὶ περιγοφικῶς πᾶσαι δεδήλωται.

Εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτων ἀπάντων βεβήκωσιν, ἀσπρά-
λαιάν τε καὶ διαμονὴν ἄσπετον, ὥστε διὰ πάντος
οὕτω στέργειν καὶ μὴ μετα-
βραχὺ μετατραπῆναι καὶ μεταβῶλὴν ἠντιναοῦν ἐπ'
αὐτοῖς συμβῆναι, καὶ ὁ παρὼν Χρυσόβουλλος ΛΟΓΟΥΣ
τῆς βασιλείας μου ἐπεδραβεύθη καὶ ἐπεχορηγήθη τῶ
τε νῦν ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ τῆς τοιαύτης ἀγιωτάτης
ἐκκλησίας Μονεμβασίας, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης
Πελοποννήσου καὶ τὸν τόπον ἔχοντι τοῦ Σιῶς, ἀλ-
λὰ δὴ καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν διαδεδομένοις τὸν αὐτὸν
θρόνον. Ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα Ἰούνιον τῆς ἐνιστα-
μένης

Ἰνδικτιῶνος τοῦ ἐξαισιχι-
λιστοῦ ὁακκοσιοστοῦ ἔτους. Ἐν ᾧ
καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπροβλητὸν ὑπερη-
μύνατο Κράτος. † **ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ ΕΝ ΧΩ-**
ΓΩ: ΘΕΩ: ΠΙΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΑΥ-
ΤΟΚΡΑΤΩΡ ΡΩΜΑΙΩΝ, ΔΟΥΚΑΣ ΑΓΓΕ-
ΛΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ Ο ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ.

ΠΑΝΘΡΑ.

—ο—

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. Ἡ ἐν Βιστόν
ἐκδοθεῖσα ἐπετηρὶς τοῦ ἔτους 1853, περιέχει τὰ ἀ-
κόλουθα περὶ Ἀμερικῆς.

Εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν ἡ Λανία ἔχει 380 ἀγγλ.
μίλια, καὶ 17.000 κατοίκους (τὴν Γροινλανδίαν). —
Ἡ Γαλλία 118 μίλια καὶ 2002 κατοίκους. — Ἡ
Ῥωσία 394 μίλια καὶ 66,000 κατοίκους. — Ἡ
Ἀγγλία (τὴν Νέαν Βρετανίαν, τὴν ἀνατολικὴν καὶ
δυτικὴν Κανάδαν, τὴν Νέαν Βρυνσουίαν, τὴν Νέαν
Σκωτίαν, τὴν νῆσον τοῦ πρίγκηπος Ἐδουάρδου καὶ
τὴν Νέαν Γῆν) 2' 225,401 μίλια, καὶ 2' 472,195
κατοίκους. — Αἱ ἠνωμένα ἐπαρχίαι τῆς βορείου Ἀ-
μερικῆς, 3' 260,073 μίλια, καὶ 23' 283,345 κα-
τοίκους. — Τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς ἡ στιρεὰ καὶ αἱ
νῆσοι, πλὴν τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν καὶ τὸ Μεξικὸν
Σαν-Σαλβαδόρ, Νικαράγουα, Ὀνδούρα, Γουατμαλά,
Μοσκότος καὶ τῆς Ἀγγλικῆς Ὀνδούρας) ὑπολογίζονται
εἰς 2' 157,740 τετραγ. ἀγγλ. μίλια, καὶ 9' 352,000
κατοίκους. — Αἱ δυτικαὶ Ἰνδῖαι εἰς 90,150 ἀγγλι-
κὰ τετραγ. μίλια, καὶ 3' 603,746 κατοίκους. Ἡ
νοτία Ἀμερικὴ περιέχει 6' 500,000 τετραγωνικὰ
ἀγγλικά μίλια, καὶ 18' 275,195 κατοίκους.

Υπολογίζει δὲ ἡ ἐπετηρὶς αὕτη τὸν ὅλον τῆς γῆς
πληθυσμὸν εἰς μόνον 854' 047,481 κατοίκους, ἀπο-
νέμουσα τῇ μὲν Ἀφρικῇ 181 ἐκατομμύρια, τῇ δὲ Ἀ-
μερικῇ 57' 359,681, τῇ Ἀσίᾳ μετὰ τῶν νήσων αὐ-
τῆς 429' 600,000, τῇ Αὐστραλίᾳ μετὰ τῶν νήσων
1' 368,000, τῇ Εὐρώπῃ 263' 220,300, καὶ τέλος
τῇ Πολυνησίᾳ 500,000 κατοίκων.

